

Bački Monoštor je selo u Zapadnobačkom okrugu, u opštini Sombor, u kojem živi nešto manje od 4.000 stanovnika. Podignuto je u srcu Specijalnog rezervata prirode „Gornje Podunavlje“. Od Beograda je udaljeno 200, a od Novog Sada 100 km, a blizina granice sa Hrvatskom i Mađarskom, doprinela je dobrosusedskim odnosima, te sprovođenju turističkih programa, kojima se obilaze sve tri države. Okruženost vodama i šumama, omogućila je ovdašnjem življu da sačuva svoju baštinu, kulturnu, gastronomsku, običajnu i svaku drugu posebnost.

Jedna od njih je svakako Etno kuća „Mali Bodrog“ stara vek i po, Jelisavete Eržike Bešenji. U ulozi domaćice ona dočekuje goste i pokazujući im stil gradnje, sačuvane predmete, nastoji da približi način života iz prošlih vekova. Goste dočekuje obučena u nošnju za prijem gostiju, ni svečanu ni radnu. Tako je zatiču turisti iz cele Srbije, sa dečje ekskurzije, udruženja žena, udruženja građana, posetioци iz susedne Hrvatske, Slovenije, Mađarske, ali i Švajcarske, Italije, SAD..., svi oduševljeni onim što su tu zatekli. Ova kuća je njeno porodično nasleđe i u njoj je živela njena baka, rođena 1921. godine i svi predmeti koji se u kući nalaze, bili su vlasništvo njene porodice, porodice njenog supruga. Svesni značaja ovog objekta za njihovu zajednicu, neke od starina donirali su i meštani. Kuća je ponela ime „Mali Bodrog“ po nekadašnjem naselju i utvrdi, koja se nalazila na ovom prostoru - Bodrogu. Ovu porodičnu kuću su ljubomorno čuvali roditelji gospođe Eržike, a ona ju je otvorila pre desetak godina, tačnije u avgustu 2008.godine za vreme održavanja manifestacije „Bodrog fest“. Od tada je u funkciji turizma. To je jedna autentična monoštorsko šokačka kuća građena u autentičnom stilu toga vremena. Krase je trščani krov, zemljani zidovi i podivi, originalni, kao i pre 150 godina. Duž kuće se prostire dugačak gong, na kome gospođa Eržika pažljivo uzgaja starinsko cveće, muškatle i lepe kate, isto ono cveće koje je ulepšavalo i nekada kuće i seoska dvorišta. Kuća se sastoji od četiri sobe i svaka ima svoje specifičnosti. Tu je tzv. pridnja - čista soba za goste, kuhinja, trpezarija i zadnja spavaća soba za domaćine, danas za turiste. U njima se čuvaju kreveti sa slamaricom i dešekom punjenim kukuruzovinom, klupom okretušom, prekrivačima za krevet, autentičnom posteljinom, šokačkom nošnjom, kolevkom iz 1908. i sanducima iz 1906. i 1927. godine, ofarbnim jarko plavim, zelenim i dr. bojama, jer je to nekada bilo u modi. Na klupama su karakteristične tulipan šare. Stari majstori su na taj način vešto davali do znanja iz kog mesta predmet dolazi. Najstariji pohranjen u Malom Bodrogu je klupa iz 1867. godine.

Ponosna je gospođa Eržika na njega ali i na sve drugo što je uspela da sačuva i podeli sa drugima.

